Özgür Gündem

ÜLKEM BASIN VE YAYINCILIK SAN. TİC. LTD. ŞTİ
adına İmtiyaz Sahibi:
Yaşar KAYA

Genel Yayın Yönetmeni :
Gurbetelli ERSÖZ

Genel Yayın Yönetmeni Yrd.:
Fahri Ferda ÇETİN

Yayın Koordinatörü:
Mehmet OĞUZ

Sorumlu Yazışleri Müdürü:
Cenk SALMANER

Haber Merkezi Müdürü:
Gültan KIŞANAK

Müessese Müdürü: Ali Rıza HALİS

Merkez: Kadırga Liman Cad. No. 92 Eminönü 34490 İstanbul
Tel: 516 55 74–75, 518 25 28–29, 518 86 30, 518 86 42, 518 86 52, 518 86 60 Fax: 518 85 54, 518 85 60

TEMSİLCİLİKLER

● Ankara: Fevzi Çakmak Sok. 38/14. Demirtepe Tel: (0312) 231 89 60 (5 hat) Fax: (0312) 230 37 05
● Adana: 5 Ocak Meydanı 2. Altınören İşhanı No: 17 Daire: 203 Tel: (0322) 35168 00 Fax: (0322) 35112 46
● İzmir: Cumhuriyet Bulvarı Postacıoğlu Apt. No.125 Daire: 6 Alsancak Tel: (0232) 4219128 Fax: (0232) 4226141
● Diyarbakır: Lise Cad. (Deftardrlık yanı) Belde Apt. No: 1/1 Tel: (0412) 222 33 78 – 223 28 71 – 223 28 76 Fax: (0412) 223 42 28
● Van: Zerbank Sk. No: 19 Kat: 2 Tel-Fax: (0432) 212 04 21
● Urfa: Atatürk Caddesi Bulvar Apt. B/Blok Kat:5 NO:7 Akbank Karşısı Tel-Fax: (0414) 312 16 48
● Mardin: Hasan Ayar Çarşısı 1. Cadde No: 179 Tel: (0482) 213 00 55 Fax: 212 61 52
● Cizre: Fevzi Çakmak Sk. TEK Arkası No: 22 Tel: (8436) 16 56-24 30
● Batman: Batman Lisesi Cad. No:4 Kat: 2 Tel-Fax: (0488) 212 54 52
● Elazığ: İcadiye Mah. Tekel Sk. No:3/2 Tel-Fax: (0424) 212 80 30
● Samsun: 19 Mayıs Mah. Osmaniye Cad. No: 27/16 Tel: (0362) 235 69 73 Fax: (0362) 432 40 03
● Ağrı: Doktorlar Sk. Günakın İşhanı Tel-Fax: (0472) 215 48 49
● Avrupa (Köln): Behçet Avşar, Hasan Irmak Ülkem Presse Sachsenring 29-3050677 Tel-idare: 49-221-311027-28 Fax: 325624
● Tatvan: Enver Pasaji Karşısı Kat: 2 No: 5/D

Basıldığı Yer: ADANA / Aslan Matbaacılık – İSTANBUL / Yeni Asya Matbaacılık – Dağıtım: Birleşik Basın Dağıtım A.Ş.

DEP Kongresi Öncesi

Mehmet ZEKİ

Özgür Gündem'de **Edip Polat**'ın **"Dep üzerine"**adlı yazısını okudum. Bu tarz yorumlamaları bir kader gibi görmüyorum. Yorumlama, eleştirme gereği duyuyorum:

1. DEP'in **"sistem dışılığı, radikalliği"**inden bahsediyor. **DEP** öyle sanıldığı kadar sistem dışı değildir. Onu sistem dışı bir yapıya çekmeye çalışanlar var ama, onu oluşturan diğer unsurlar gözönüne alındığında **DEP**'in bugün için Kürt halkının en çok sistem içileştirildiği bir saha olduğu bir gerçektir. Sistem dışı olmaya direnişi yoğundur, tarihseldir. Onu bu biçimiyle ve hatta daha geri biçimlerde yürütmek, şahsi–sınıfsal çıkarlarının aleti etmek isteyenlerin azımsanmayacak düzeyde oldukları anlaşılıyor.

2. "Hiç şüphesiz milletvekillerini otomatik silahlarla taramalarının amacı yalnız bir milletvekilini değil, o grubun tümünün canına kıymaktı." diyor **Edip Polat** yazısında. Bu gerçekliği ve gerçekleri oldukça bulandırıyor. Sadece bu yönelim değil, bu güne kadarki tüm yönelimler toptan imhayı değil, kısmen ve yurtseverliğe en sadık olan anlayışı imhayı hedef alırken, amaçları hizaya getirmektir. Korkutarak, yıldırarak tamamen sistem içileştirmek; son kertede ana politikanın bir ayağı haline getirmektir. Şüphesiz son saldırıyla, yeni bir niteliğe işarettir.

3. "DEP cenazeyi, eksiksiz, fazlasız, herkesin cenazesini kaldırdığı gibi defnetmek istiyordu" Kuşkusuz **Şehit Mehmet Sincar**'ın cenazesi herkesin cenazesi gibi bir cenaze değildi. Ve yine kuşku yok ki her cenaze gibi kaldırılamazdı. Devletin giriştiği operasyondan geriye kalan bir mayındı. Patlatıla da bilirdi, hakkı verilmeyebilirdi de. **Edip Polat**'ın o övdüğü **DEP**'in **"eksiksiz, fazlasız"** tavrı yüzündendir ki cenaze katillerinin eline bırakılmıştır. Oysa **Mehmet Sincar**'ın cenazesi, tıpkı **Vedat Aydın**'ın cenazesinin **Diyarbakır**'ı fethedişi gibi **Batman** ve **Kızıltepe**'yi, **Garzan** ve **Mardin'i** fethedebilirdi.

Ama tarihte olduğu gibi bu kez de Kürt halkı, önderlerinin–temsilcilerinin cenazelerine sahip olamamış ve düşmanlarının ellerinin içinde görmenin acısını duymuştur.

4. Edip Polat'a göre mesaj şuydu: **"Parlamenter mücadele size yaramaz. Seçilseniz bile sizi orada yaşatmayız"** Bunun tercümesi de şudur: **"Ey cahil Kürt halkı! Bizi oraya göndermenizi önlemeye çalışıyorlar. Bu bir oyundur. Sizin ise takınmanız gereken tek doğru tavır, bizi oraya gönderip yaşatmaya devam etmenizdir"** 1960'lardan 80'lere kadar başımıza ne geldiyse **"aydın"**larımızın bu oportünist ve kaba anlayışlarından geldi dersek, gerçekliğin bir parçasını ifade etmiş oluruz. Oportünizmin en devrimci tutumların şartlarını çıkarcı, sahte eğilim ve tutumlara teorik gıda yapması yla bilinir.

Katiller, halk olarak saflığı çoktan aştığımızı teslimiyetçilerden daha iyi kavramışlardır. Bu klasik **"oyun"** edebiyatının oportünist çevrelerce bir güzel kullanılacağını da kestirmişlerdir eminim. Ama bütün bunların arasında **"çaktırmadan"** bir siyasi operasyonu da gerçekleştirmişlerdir, bir oyunu değil. Amaçları hiç de Meclis dışına itmek değil; aksine mümkün olduğunca daha çok Türk **"siyasi"** yaşamının içine çekmektir. **"Hizaya gel!"** buyurmaktadırlar, **"yoksa gözüm karadır sizi silip süpürürüm. İşte havuç işte sopa; tercihinizi yapın"** Havucun rahat koltuk, TC nezdinde itibar ve giderek sömürüden pay olduğu anlaşılıyor. Sopa ise tebdil, tenkil ve isyancıların liderlerinin sallandırılmasıdır. En tepesinden, basın–yayın organlarına kadar açıklamalar, işaretler bu işin operasyon niteliği göstermektedir. Parlamenter kesime, **DEP** çevresine ve halkımıza verilmek istenen mesajlar ve ağırlıkları farklıdır. Operasyonun başka boyutlarını gözden kaçırmamak gerekir.

a– Yerel resmi seçimlerin yaklaşmakta olduğu, **Yaşar Kaya**'nın tutuklandığı ve **DEP**'in Kongre'sinin yapılması zorunlulukları; **b–** Geçen genel seçimlerin hemen öncesinde yaşanan **HEP** yönetimindeki değişiklikler ve **SHP** ile girilen **"seçim ittifakı"**; **c–** Meclis'te yemin töreninde kimin ne tavır takındığı, akabinde **SHP**'den istifa edip etmeme tartışmaları; **ç–** O günden bu yana gerçekleştirilen siyasi aktiviteler ve sonuçlarını sorgularsak bu kirli operasyonun karmaşık amaç ve yöntemlerinin kapsamını anlarız.

5. Ve teorisi, **"provakasyon"**u, **"oyun"**u da saptandığına göre oportünist pratik ihya olmaya hak kazanmıştır: **DEP** Meclis'ten çekilsin demek oynanan oyuna bilmeden destek olmakmış, bu partinin kendini yıkımı imiş! Bunu, **Perinçek** de savunduğuna göre, kemalizme hizmetmiş!

a) Devletin çukurlar–kuyular kazdığı kesindir. **Siyasi operasyonlara** ancak **siyasi ataklar ve taktiklerle** cevap verilebilir; çukurlara düşmemek için seke seke atlamak siyasi bir tavır değildir, ama komik olabilir. Salt komik olarak da değerlendirilemez; çünkü bu cesaret isteyen, doğru siyasi adımlardan kaçınmanın bahanesidir de, geleceğini küçük hesaplar üzerine kurma zavallılığıdır da.

b) Parlamenter mücadele, demokratik mücadelenin sadece bir parçasıdır. Demokratik mücadelenin kapsamına demokratik kitle örgütleri, ve hatta bazen **DEP** gibi **"parti"**ler de dahildir. Yerel, bölgesel oradan ulusal komiteleşmeler, yürüyüşler, toplantılar, pankart açmalar, slogan atmalar, değişik protesto biçimleri sayısız kitlesel, siyasi faaliyetler bunu oluşturabilir. Demokratik mücadelenin kapsamı, halkın kapsamı kadar geniş ve renklidir. Dolayısıyla **DEP** milletvekillerinin Meclisi terk etmeleri ile demokratik mücadeleden vazgeçmek özdeşleştirilemez. Böylesi bir özdeşleştirme, **Kemalizm'in yoğun etkisi altında körelmiş bir demokrasi anlayışı**ndan kaynaklanabilir. Ama illaki özdeşleştirilecekse, bu ancak Meclis'i terk edenlerin daha başka demokratik faaliyetlere niyet, yetenek ve azimlerinin olmadığı anlamına gelir. Öte yandan demokratik mücadeleyi kendisiyle sınırlı kabul eden anlayış, demokrasiyle ilgisizdir.

Kürt halkının seçilmiş temsilcileri resmen istifa etmeksizin, böylece meşru sıfatlarını koruyarak parlamenter–demokratik mücadelelerini yürütebilirlerdi pekala. Sürgün parlamenter–parlamentolar çok mu anlaşılmazdı? Kimler bir parlamenterin, halkının çıkarlarını korumak ve sorunlarına çare bulmak için kendi yaşam hakkını da koruyarak çabalamasına saygı göstermez? Hangi insanlık, böyle sürgünleri barındırmazdı? Avrupa Parlamentosu, Birleşmiş Milletler, Avrupa ve diğer dünya parlamentoları, demokratik kuruluşlar ve ilerici insanlığın hangisi bu insanlara sahip çıkmazdı? Ve bu **Edip Polat**'ın **demokratik mücadeleyi terk etmek olarak** nitelemesinin aksine, parlamenter– diplomatik ve demokratik mücadeleyi çok daha geliştirmez miydi? Bu parlamenterler Kürt halkının uluslararası **meşru temsilcisi** ve dünya devletlerinin **muhatapları** olmazlar mıydı? Adlarını da mücadele ve halk tarihimize altın harflerle yazmış olmazlar mıydı? Legal mücadeleyi hala ekmek kapısı gibi görenleri gerçek ve çıplak mücadele gerçekliği ile karşı karşıya getirmezler miydi? Ve bu da demokratik mücadele araç ve biçimlerinde daha gerçekçi, örgütlenme ve eyleme dayanan faaliyete yönelime yol açmaz mıydı? Devletin kanlı operasyonu boşa çıkmaz mıydı? Barbar haşmetmahap, devletlû kazdığı kuyuya düşmez miydi? Bu, çok yerinde ve etkili bir siyasi atak olmaz mıydı? **UKM**'nin **uluslararası siyaset–diplomasi** açısından tam bir sıçraması, **KUM**'un **uluslararası hukuksallığı** gerçekleşmez miydi? Uluslararası düzeyde kabul gören, dikkate alınmak zorunda olunan seçilmiş parlamenterler gibi bir temsil–kabul düzeyine ulaşabilmek için, kaç gerillanın daha kanının akması gerekir acaba?

6. "Neyse ki partinin çoğunluğu sağduyulu hareket ederek milletvekillerinin Meclis'te kalmasını kararlaştırdı" Kararı verenlerin nasıl bir çoğunluk oluşturduğu tartışılabilir ama **"sağ"**duyuyla hareket ettikleri kesindir. Kemalizm ise gayet rahat, yaptığı yanına kar kalmış ve hatta operasyonunu genişleterek sürdürmekte. Meclis'i, namı diğer **"demokratik mücadele"**yi, terk etmemenin sonuçlarını yaşamaya çok şükür ki ömrümüz yetti. O günden bu yana siyasi olarak alınan "**mesafe**"yi görebiliyoruz. Halkımız adına siyasi kazanç ve kayıp hanelerine kaçar puan yazıldığını artık herkes görebiliyor. Ama zavallı küçük burjuva aydınlarımızın **"blezer ceket"** merakı, onları kör etmişe benziyor; tıpkı şovenizmin ulusları kör etmesi gibi.

7. Mehmet Sincar'ın öldürülmesi, **Yaşar Kaya**'nın tutuklanması ve tüm diğer yönelimler **DEP**'i ve Kürt halkını **"sistem"**leştirmeye yöneliktir. Ve kuşku yok ki yönelimin bir ayağı da yaklaşan **yerel seçimler ve DEP'in yeni yönetim yapısını belirlemeye yönelik kongresi** ile ilgilidir. **Fehmi Işıklar**, **Salih Sümer**, **Adnan Ekmen**'lerin hata oldukları aşikar. Ama **Edip Polat**'a bırakırsanız, hatalar bunlarla sınırlı kalır. Genel Seçimlerden bu yana **DEP**'in siyasi aktivitelerini gözönüne alırsak, öyle alkışlanacak, onaylanacak genel bir çizgi görmek mümkün olmaz. Sormak gerekir: Bugüne kadar o Meclis'te ne kazandırdınız ve ne kazandınız? **Mehmet Sincar**'ın cenazesi ve sonrasında savunduğunuz tavrınız bize ne kazandırdı, size ne kazandırdı? **Yaşar Kaya**'nın tutuklanmasının (ve şimdi serbest bırakılmasının) anlamı nedir? Türk basınının bazılarınızı açıkça övmesi ve sizden alıntılar yapması ne anlama geliyor? Evet, hatalar o kadar sınırlı değildir. Ucuz sahteliklerin ömrü tükenmiştir. Bizi hala ilkel, çağdışı, işbirlikçi önderliklerin kuyruğuna takılıp gidebilecek bir koyun sürüsü olarak görüyorlarsa yanılıyorlar. Halk demokrasisinin tadını almaya başladık.1991'de devrimci halk güçleri tamamen, tek başına tavır koyamıyordu, oldu–bittiler, dayanılmakta olan ilkel ailevi bağlar gibi sebepler vardı. Ama artık durum oldukça farklıdır. Bunu devlet bile itiraf ediyor, ortak–tek aday çıkarmanın telaşına düşmüş. Ama nedense birileri bunu görmüyor da devletten daha cesur davranıyorlar.

8. Ve nihayet **Edip Polat** da itiraf ediyor: **"Çeşitli entrika ve komplolarla DEP, Kürt halkıyla ve onun mücadelesiyle karşı kaşıya getirilmek, seçmenlerin gözünde küçük düşürülmek, sindirilmek ve düzenin yamalanmış bir parçası durumuna getirilmek istenmektedir"** Ama bunları sadece oyun ve entrika düzeyinde kavramak yazarın sığlığıdır. Bu bir operasyondur. Bu operasyonu boşa çıkaracak ve bir zafere dönüştürecek siyasi taktikler de vardır. Şu halde **DEP**'in o günden bu yanaki tavrının sahiplerine sormak gerekir: Sizin tavrınız, yani koltuğa yapışmaya devam tavrının nasıl olumlu sonuçlarının olduğunu söyler misiniz? **"Oyun'a gelmedik"** edebiyatı dışında somut bir sonuç, siyasi bir kazanım ve başarı, aktivite gösterin. Tarihsel unutkanlığımızı bir yana bırakıp sade bu tavrı öneren, savunan, onaylayanlar değil, ama ayrıca bu tavra engel olması gerektiği halde engel olmayanları eleştirmeliyiz. **DEP** içindeki yurtsever bir çizginin savunucularından tutun da ilgili dönemlerde kamuoyu oluşturma, gerçekleri teşhir gibi görevlerini bir nevi gözardı eden **Özgür Gündem**'e kadar eleştirmeliyiz. Bunların peşini bırakmadığımız oranda demokratikleşecek ve benzeri **"oyun"**lara gelmeyeceğiz.

Somut sonuçlardan bazılarını sıralamak gerekirse;

1. Mehmet Sincar şehit edildiğinden beri **DEP**'in dikkate değer aktivitesi olmamıştır. (AGİK'e başvuru konusu hariç, ki bu Meclis'te olmadan da pekala yapılabilirdi ve hatta daha etkili bile olabilirdi.) **2. DEP** cenaze olayındaki kötü tavrından dolayı kitleler nezdinde prestij kaybetmiş ve güvensizlik gelişmiştir. Üstüne bir de genel başkanını tutuklu olarak vermek zorunda kalmıştır. **3.** Yerel seçimler öncesi **DEP** tekrar bir genel yönetim değişikliği ile karşı karşıya kalmıştır. Daha kötüsü, hakkı olmadığı halde söz sahibi olmaya hala yeltenenler vardır. Devletten, teslimiyetçi–reformistlere, çıkarcı aydınlara kadar... **4. DEP**'i tekrar **SHP**'ye yamamanın meyvelerini toplama çalışmalarından, **Edip Polat** da bahsetmektedir.

Sonuçlar daha da genişletilebilinir. Değişmeyen yönleri olumsuz olmaları olacaktır.

Ne Sakarya Caddelerine, ne de cezaevi pencerelerine vuran yeller kalıcıdır. Kuşkusuz bu olaylarla herşey bitmiyor: Aksine yeni dönemler başlıyor.

Halkların kardeşliği ve şovenizm

Ulusal ve sosyal kurtuluş savaşının önderliğinde, Kürdistan'da devrimsel gelişmenin yeni bir boyuta ulaşması, **"özel savaş"** rejiminin çaresizliği, **"ordu millet el ele"** safsatasında ifadesini bulmuştur. **"Özel savaş"** rejimi, içerisinde bulunduğu çıkmaz ve çaresizliğini ırkçı ve şoven politikalarla atlatmaya çalışıyor.

Özgürlük hareketinin yaratmak istediği ve büyük oranda başardığı toplumsal biçimleniş, geçmiş köle yaşamına yönelik bir yönüyle lanet yağdırarak yep yeni bir kişiliğe, toplumsal biçimlenişe doğru büyük başarılar kazanmış durumdadır. Ve en büyük devrim de budur! Sözü edilen toplumsal biçimlenişin niteliği, günümüzde TC sömürgeciliğinin topluma yönelttiği imha– katliamsal politikalarına rağmen, toplum özgürlük mücadelesiyle bütünleşmiş ve **"ben ölürsemde toprağımda–vatanımda ölürüm"** ifadesiyle karşılanmaktadır. Böylesi bir niteliğe ulaşan bir toplum ne tanklarla, ne toplarla ve hatta ne de kimyasal silahlarla teslim alınamayacağının bilincinde olan **"Özel Savaş"** rejimi, **"çareyi"** şovenizmin Türk halkı içerisinde boy vermesinde buluyor. Bir toplum soykırımla karşı karşıya ise, insanım diyebilecek herkes sesini yükseltip, egemen sömürgeciliğe lanet yağdırmalıdır. Hele hele Türk halkı buna karşı sesini daha da yükseltmelidir. Kürt halkına karşı geliştirilen soykırımın, Türk halkına mal edilerek yapılmak istendiği ve yapılıyor olduğu, bunun beraberinde Türk halkına getireceği zararlar çok daha iyi bilince çıkarılmalıdır. Türk–Kürt halklarının, kardeşlik bağının gelişmişlik düzeyinin eşine dünyada ender rastlanmaktadır.

Kürdistan'da gelişen mücadele, bir halkın yeniden varolma mücadelesidir. Kürt halkının varolması, Türk halkına hiçbir zarar getirmez. Hatta Kürt halkının varolması demek, Türk halkının kendi insani kimliğine kavuşması demektir. Karşı– devrimin geliştirdiği kirli savaş ve soykırımda kaybedilen Kürt–Türk halklarının evlatlarıdır. Kürt halkına karşı geliştirilen kirli savaşın tüm ekonomik kaynakları, Türk emekçi halkının sırtından çıkarılıyor, emekçi Türk halkının ağzındaki lokmasından çalınıyor. Türk halkı, Kürt halkının meşru mücadelesine karşı değil, TC sömürgeciliğinin gayri meşru karekterine karşı, kirli politikalarına karşı alet olmamaya özen göstermelidir. Ve ona karşı sesini yükseltmelidir.

Ulusal kurtuluş savaşımının ideolojik, politik ve önderliksel çizgisi, **"özel savaş"** rejiminin tüm şoven politikalarının panzehiri olduğu şüphesiz bilinmektedir. **"Özel savaş"** rejimi halkları birbirlerine karşı getirme politikları, onun son olarak içerisinde bulunduğu çıkmazın çırpınışlarıdır. Özel savaş rejiminin içinde bulunduğu kaos, dış politikasında da yansımasını bulmuştur. Bunu görebilmek için normal burjuva basınına yansıyan biçimiyle dahi yeterli sayılabilecek kadar açıktır.

Sömürgeci rejimin, tarihsel ve sınıfsal karekteri zaten şovenizmle yoğrulmuştur. Faşist bir karektere sahip olan bir rejimin yapmayacağı hiç bir şey yoktur. Rejim, içinde yoğrulduğu karekterini Türk halkına da empoze ettiği, içerisinde bulunduğumuz süreç de en ince ayrıntılarıyla kendisini göstermektedir. Türk halkının yapısında böyle bir zeminin varolması, Türk **"özel savaş"** rejimine, şovenizmi körüklemesinde kolaylık sağladığı görülmektedir. İşin en önemli ve acı yönü ise, Türk halkının bütün bunları geç kavrıyor olmasıdır.

Şu da çok iyi biliniyor ki, Türk halkının insani kimliğine ulaşmasına olanak tanıyan, onu acı gerçekliğinden arındıran Kürt halkının yeniden varolmasıdır. Çünkü **"ezilen ulus kurtulmadan ezen ulus kurtulamaz"** belirlenmesinden hareketle, bugün Kürt halkı vermekte olduğu mücadelesiyle, Türk halkının da kurtuluşunu yaratmaktadır. Halkların birlikteliğinden geçen yol, halkların varolma mücadelesine destek olmaktır.

Yakup Soylu

İç savaşlar ülkesi

OKURDAN

Büyük savaşlar geçirmiş, kangöllerinde yüzmüş bir ülkedir, Türkiye! Ama dünyada değişen dengelerle, Türkiye, 70 yıldan beri artık sınırları dışındakilere karşı savaşamıyacağını iyice anlamış durumdadır. Bosna ve Azerbeycan konularında çok konuşup, ama icraatsız kalan, sanki **"iğdiş"** edilmiş bir pratik eylemsizliğini günümüzde yaşamaktadır...

Yöneticilerin kana karşı olan o ince zaafları, son 70 yılda körelmiştir. Bu körelmeye ise, daha çok korkaklık kaynaklık etmektedir. Dışa karşı gürlemekten dahi korktuğu için, savaşa karşı olan zaafı tatminsizce kursağında kalmıştır. Bunun için de; Sürekli dışa karşı **"Barış savunucusu"** ve **"Kimsenin toprağında gözünün olmadığı"** söylemini sürekli tekrarlıyorlar.

Bu 70 yıllık, bir **"Kemalist ideoloji"** ürünüdür.

Artık dışa karşı, yapamayacaklarını anladıkları **"savaş"**ları bu defada içte; Kürtlere karşı yapmaya, böylece kana olan tutkularını da giderme yoluna başvurmuşlardır.

Artık Türkiye, bir **"iç savaşlar"** ülkesidir.

Kan hiç bir zaman dinmemiştir. Toplu **"Kürt soyu"** imhaları, hiç bir dönemde uykuya dalmamış, hep nöbettedir. Hep tetiktedir parmaklar. Hep saldırı komutu beklemiştir ilgili kulaklar.

Yeni Türk nesili, bu iç savaşlar tarihiyle **"utanç"** duyacaklardı.

Çünkü;

Bu iç savaşların diğer bir adıysa, kanlı **"kardeş kavgaları-dır"**. Kardeşleri bu kanlı kavgalara, **"anne ve baba"** rolündeki sahte yöneticiler teşvik eder...

Ehh! Bizde her ikiside mevcut olduğuna göre;

"Daha çoook iç savaşlar göreceğiz" demektir.

Erdoğan YALGIN
Neunkirchen

Günlük Halil İNCESU

Gerçeğin kaçınılmaz itirafı

OKURDAN

Özel savaş hükümeti Kürt halkının özgürlük mücadelesini durdurmanın yegane seçeneğinin halka yönelik yaygın katliamlar olduğunu artık bir Başbakan'ın ağzından itiraf edecek şekilde öz kimliği olan katliamcı ve faşist yüzünü göstermiştir.

En genel anlamıyla hükümetin başı **Çiller** bunu **"PKK artık günümüzde bir milis hareketine dönüşmüş ve şehirlere inmiştir"** biçiminde formüle ederek milis gücüne yöneleceklerini söylüyor. Ve bunun yasal dayanağı olan **"terör yasası"**nı da çıkararak meşrulaştırmak istiyorlar. Peki milis hareketine dönüşme nedir? Veya bir hareket milis gücüne dönüşmüşse en yalın ifadeyle bu ne anlama gelmektedir?

Öncelikle şunu belirtelimki, halk savaşlarında milis gücü küçümsenmeyecek ve savaşın kaderinin belirlenmesinde büyük öneme haiz olan bir güçtür. Zira milis deyimi halk için kullanılır, yani tarlasında, dükkanında ve kendi şahsi işlerinde çalışmanın yanısıra devrimin içinde de yer alır ve çeşitli biçimlerde savaşırlar. Zira, her siyasal organizasyonun yegane amacı siyasetini, giderek hedeflerini geniş halk yığınlarına götürüp halktan onay ve destek almak olduğuna göre ve bu gün devletin tepesinde bulunanların bile ,inkar gelinmez bir gerçeklik karşısında, halkın ezici çoğunluğunu özgürlük hareketine onay verdiğini, tüm imkan ve olanaklarıyla destek olduğunu itiraf etmek zorunda kaldıkları bir ortamda halka rağmen kokuşmuş düzenin ömrünü katliamlarla uzatmayı düşünmek hamhayaldan öte bir anlam ifade etmez.

Zira özgürlük hareketinin henüz geniş halk yığınlarıyla kucaklaşmamış olduğu, deney ve tecrübeden yoksun olduğu bir dönemde tüm imkanlarını (ordusu, medyası, işbirlikçileri vb.) seferber ettiği ve arkasına tüm dünya gericiliğinin onay ve desteğini de alarak bitiremediği gerçeği gün gibi orta yerde dururken, bu gün milyonlarla bütünleşmiş nicelik ve nitelik olarak gücünü birkaç misli büyütmüş bir hareketi **"bu iş bahara kadar biter"**, **"ya bitecek, ya bitecek"** edebiyatı ortak aklı–selim düşünen hiç kimseye inandırıcı gelmez. Zira, on yıl önce yapamadıklarınız, yarın yapamayacaklarınızın da teminatıdır.

O halde her gün giderleri trilyonları bulan (ki, bu emekçilerin sırtına KDV zammı, vb. biçimde yoksulluğu getirmektedir) insanlara kan, gözyaşı ve yıkımdan başka bir şey vermeyen bu kirli savaş politikaları terk edilmelidir. Eşit koşullarda her halkın kendi kaderini tayin hakkına sahip olduğu, halkların kardeşliğini esas alan Kürt halkının sesine doğru temelde cevap verilmelidir. Aksi halde barut kokusunun sardığı bir coğrafya da halkların kardeşliğinden de söz edilemez.

Mahmut DUNLAYICI

Çalışma Yaşamı

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sn. M.Moğultay 27 Kasım 1993 tarihinde, **İzmir**'de **İşçi ve Memur Sendikaları, Esnaf Odaları** ve **Emekli İşçiler Derneği** temsilcileriyle bir toplantı yaptı.

Toplantı, yaklaşık 20 gün önce, aynı kuruluşlarca gene **İzmir**'de yazılı ve sözlü olarak iletilen talep ve düşüncelerin bakan tarafından cevaplandırılması şeklinde geçti. Çalışma yaşamıyla ilgili birçok soruna değinilmesine rağmen, toplumun büyük bir kısmını ilgilendiren 3 tanesini yorumlayacağım. Bundaki kıstas; işçi sendikalarının, hükümet ile onu oluşturan partilerin ve kamu çalışanları sendikalarının mevcut konum ve tavırlarını en iyi bir biçimde temsil etmesi, kişi ve kurumların kendilerini haklı çıkarmak için neden sonuç ilişkisini nasıl çarpıttığını ve gerçeklerin nasıl gizlenmeye çalışıldığına güzel örnek teşkil etmesidir.

Birincisi: İLO'nun 158 sayılı sözleşmesi. Yani **"İş güvenliği"**.

Sn. Bakan, bu sözleşmeyi Meclis Genel Kurulu'ndan geçirirken; sermayeden, uzantılarından ve parlamento üyelerinden oluşan büyük bir muhalefetle karışlaştığını, bunun sonucu olarak da başaramadığını, buna karşılık, **Türk–iş**, **Hak–İş** ve **DİSK** gibi işçi sendikalarından destek alamadığını belirtmiş ve **"o dönemde sizler ne yaptınız!"** diyerek yakınmıştı.

Sn. Moğultay dediğinde haklıydı. Her ne kadar getirilmeye çalışılan düzenleme, biçim ve içerik itibariyle doyurucu olmasada mevcut konumlarının ötesinde bir kazanımdı. Bu sendikalar yaşamlarının çok az bir dilimi dışında, öz sorunlarına yönelik politikaların uygulanması için dahi; söylemin ötesine geçemediler. Uygun tavırlar geliştirmediler. Hep statükonun izin verdiği ölçüde hareket ettiler.

İkincisi: Kamu çalışanlarını **"İnsafsızlık ve haksızlıkla"** suçlamasıydı.

Bakanlık görevine başlamasından 15 gün sonra kamu çalışanları, bakanlığının kapısına dayanıp, **"Kamu Çalışanları Sendika Yasası"** için takvim talep etmişler.

Bunu haksızlık olarak görmek, toplumda hakim kıldırılan düz mantık çerçevesinde bakılırsa haklı görülebilir. Ama, buna düz mantık çerçevesinde bakılmamalı, böyle bir bakış eksik ve yanlıştır. Günü birlik politikaya götürür. Adama söylerler. Sen, bir yönetime talip olduğunda; neyi, ne zaman, nasıl ve kiminle yapacağını bilmeli ve programlamalısın. Ancak ondan sonra talepte bulunabilirsin.

İşte, kamu çalışanlarıda bu çerçevede takvim talebinde bulundular. Haklıydılar ve haklıdırlar. Bu haklı talebi, **"insafsızlık ve haksızlık"** olarak değerlendirmek yanlıştır. Aksini iddia ettiğinize göre siz, ya yüklendiğinizi ifade ettiğiniz sosyal demokrat ilkelere ait, takvimi de içeren bir programa sahip değilsiniz. Ya da, somuta uygulanabilir bir programa sahip olunamamıştır.

Bu da koşulların, taleplerin, önceliklerin ve güçler dengesinin sağlıklı değerlendirilmediğini gösteriyor. Sonuçta, günübirlik politika yapılıyor.

Üçüncüsü: Kamu çalışanlarının istemlerine cevap vermeyen, haklılık ve meşruluk temelinde geliştirdikleri mücadele sonucu yarattıkları fiili durumun ötesine geçmeyen bir yasa tasarısının hükümetin gündemine alınması ve toplu sözleşmesiz–grevsiz olan bu yasa tasarısının günün koşullarında; en uygun tasarı olduğunun belirtilmesidir.

Burada asıl önemli olan ileri sürülen koşulların niteliğidir. **"Parlamento ve hükümetteki sağ milletvekilleri ile ülkenin ekonomik durumu."** Bu iki nedenin açıklamasına geçmeden önce, her ne kadar ayrıntı olarak görünüyorsa da, toplantıda iki defa tekrarlanmasını, anlamlı bulduğum ve açıklanması gerektiğine inandığım bir konu var.

Sn. Bakan şöyle demişti. **"450 Milletvekilinden 370'i sağ milletvekili (SHP veCHP milletvekilleri hariç)"**

El insaf. **DEP** milletvekilleri de mi sağcıdırlar? Siz sağcı, devlette onları **"solcu ve bölücü"** olarak görüyor.

Siz ki; bu toplantıda da belirttiğiniz gibi, emekten ve çalışandan yana bir parti ve partinin bir temsilcisi olarak, deyiminizle 370 insanı aşacak hangi politikayı üretip, uyguladınız? Ne zaman kitleyle bütünleşmek için projeler üretip, bunları kitleyle birlikte hayata geçirmeye çalıştınız? % 40 oranında oy potanisyeline sahip olunduğu bir dönemde 12 Eylül'e teslim olmanın/edilmenin altındaki gerçekleri hiç araştırdınız mı? Araştırdıysanız bunları açıklamaya cesaretiniz var mı?

Çok **"hayır"**lı bu gerçeklikte, tabiiki parlamento ve hükümetteki sayısalı aşamazsınız. Ama, kamu çalışanları, şimdiye kadar idari ve siyasi engelleri aştıkları gibi, gününü yakaladığında bunları da aşacaktır. Sizlersiz, özgüçleriyle.

Bir söylem tutturulmuş gidiliyor. Ekonomik durum. **"Siz köylüler, siz işçiler, siz emekliler, siz memurlar durun hele... vardır da vermedik mi? ... olanaklar bu kadar..... Savaşın paraya ihtiyacı var... Biraz daha kemer sıkmamız lazım....."**vs.

Siz ki; sermayeden, medya ve birçok kişi ve kurumun deyimiyle **"yüzsüzlerden"** vergi almaz, buna karşılık, ölmeme ücreti alan çalışanlardan % 50–60 oranında vergi alırsanız, Siz ki; % 60 oranında çalışanlardan alınan paralarla oluşturulan kaynağı, yandaşlara, asalaklara, hayali ihracatçılara peşkeş çekerseniz, Siz ki; bu kaynağın büyük bir kısmına halkarın ve emekçilerin çıkarına uygun olmayan kirli savaşa harcarsanız, elbette ekonomi bu hale gelir.

Kamu çalışanlarına **"insaf edin"** diyeceğinize, siz insaf edin bakan bey. Emekçilerin düşünmediği, istemediği ve uygulanmasına katkı sunmadığı, yukarıdaki üç nedenden dolayı meydana gelen olumsuz ekonomik durumun faturasını, neden çalışanlar/emekçiler ödesin.

Her anımızda bunları haykırdık. Bizleri işitmemişseniz (!), tekrarlıyoruz.

Vurguna, talana, kirli savaşa hayır.

Toplantıda dikkati çeken bir başka noktada Sn. Bakan'ın insan haklarına değinmemesi. İşte bu konuda haklıdırlar. Çünkü, olumlu söz söyleyecek geçmişe sahip değiller.

Nebi PEK

ZAYİİ

Araban Nüfus Müdürlüğü'nden almış olduğum nüfus cüzdanımı kaybettim. Hükümsüzdür.

Cuma NAMLI

A.Ü H.F'den aldığım öğrenci kimliğimi ve nüfus cüzdanımı kaybettim. Hükümsüzdür.

Deniz YILDIZ

Diyarbakır Nüfus Müdürlüğü'nden almış olduğum kimliğimi kaybettim. Hükümsüzdür.

Ramazan KAYA

Nüfus cüzdanımı kaybettim. Hükümsüzdür.

Ekrem Öztürk